

UNIUNEA COLEGIILOR CONSILIERILOR JURIDICI DIN ROMÂNIA

Bld. Regina Maria, Nr. 64, Sector 4, Bucuresti
Tel/Fax: +40-021-335.00.26; +40-021-335.82.10; +40-021-335.82.11
Web: www.ccj.ro; Email: ccj@ccj.ro

Către :

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ A ROMÂNIEI
Referitor dosar nr.1858 D/2007
Termen : 11 martie 2008

UNIUNEA COLEGIILOR CONSILIERILOR JURIDICI DIN ROMÂNIA (U.C.C.J.R.) cu sediul în București, Bd. Regina Maria nr.64, sector 4, reprezentată prin președinte Botond Zoltan VAIDA și secretar general Lucian FLORESCU - organizație neguvernamentală care are ca scop protecția drepturilor sociale, economice și profesionale ale consilierilor juridici din România, formulează

CERERE DE INTERVENȚIE

în cauza ce formează obiectul dosarului nr.1858 D/2007 al Curții Constituționale, cu termen de judecată la data de 11 martie 2008, în care figurează următoarele părți:

1. Colegiul Consilierilor Juridici Galați, str. Portului nr.20, mun. Galați – autor al excepțiilor de neconstituționalitate și
2. Baroul Galați, str. Brăilei nr.153, mun. Galați
3. Guvernul României, Palatul Victoria, Piața Victoriei nr.1, București
4. Senatul României, Calea 13 Septembrie nr.1-3, sect.5, București
5. Camera Deputaților, str. Izvor nr.2-4, sect.5, București și
6. Avocatul Poporului, str. Eugeniu Carada nr.3, sect.3, București - care și-au exprimat punctul de vedere în această cauză cu referire la excepțiile de neconstituționalitate.

Intervenția o facem în sprijinul COLEGIULUI CONSILIERILOR JURIDICI GALAȚI – autor al excepțiilor de neconstituționalitate referitoare la art.56 alin.1, lit.c), art.57 și art.58 din Legea nr.31/1990 (r2) modificată prin Legea nr.441/27.11.2006, acestea contravenind prevederilor art.44 (2), 45, 124, 135, 136 (5) din Constituția României și prevederilor art.6 CEDO.

Vă rugăm să admiteți în principiu cererea de intervenție, să dispuneți comunicarea ei părților, și în fond să admiteți excepția de neconstituționalitate referitoare la art.56 alin.1 lit.c) din Legea nr.31/1990, **în măsura în care această normă legislativă contravine exercițiului profesiei de consilier juridic**, profesie reglementată prin Legea nr.514/2003 și Statutul profesiei de consilier juridic, prin îngrădirea dreptului la muncă și a accesului liber la o activitate economică și liberă inițiativă **prin contrapunerea prevederilor Legii nr.51/1995 privind organizarea și exercitarea profesiei de avocat și statutul profesiei de avocat de către barourile de avocați**.

Solicităm admiterea excepțiilor de neconstituționalitate referitoare la art.57 și 58 din Legea nr.31/1990, normele de procedură instituite prin aceste prevederi contravin prevederilor 229 alin.2 Cod proc. civilă și prevederilor art.124 Constituția României și art.6 C.E.D.O.

MOTIVELE CERERII DE INTERVENȚIE:

În fapt: Conform art.9 din Constituția României, asociațiile profesionale apără drepturile și interesele profesionale, economice și sociale ale membrilor lor.

Conform prevederilor actului normativ de punere în aplicare a Legii nr.514/2003, respectiv Statutul profesiei de consilier juridic (Publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I – acte normative - nr.684 din 29 iulie 2004) art.67, Uniunea Colegiilor Consilierilor Juridici din România (U.C.C.J.R.) are drept scop organizarea unitară a exercitării profesiei de consilier juridic în România.

Justificăm interesul pe care îl avem în sprijinirea autorului excepției Colegiul Consilierilor Juridici Galați, motivat de faptul că acesta - membru al U.C.C.J.R. conform art.61 din Statut reprezintă organizația profesională unitară a consilierilor juridici din Județul Galați, ce asigură organizarea și exercitarea profesiei de consilier juridic în mod unitar în Județul Galați, conform Legii nr.514/2003 și a statutului profesiei de consilier juridic și apără drepturile și interesele legitime ale membrilor săi.

Justificăm interesul legitim pentru protecția profesiei de consilier juridic, a titlului profesional de consilier juridic, a exercitării neîngrădite a profesiei de consilier juridic, a dreptului legitim de proprietate privată.

Referitor la art.56 alin.1, lit.c) din Legea nr.31/1990 susținem punctul de vedere al autorului excepției de neconstituționalitate CCJ Galați.

Legea nr.31/1990 este neclară și nu definește acțiunea în nulitate și nu prevede nici un termen de prescripție pentru introducerea unei asemenea acțiuni, creînd astfel o posibilitate atemporală de exercitare a acestei acțiuni de către orice persoană, fapt ce pune în pericol stabilitatea raporturilor juridice, echitabilitatea și imparțialitatea actului de justiție.

Nefiind vorba de o nulitate absolută – întrucât nulitatea unei societăți înmatriculate – derogă de la dreptul comun al actelor juridice, această acțiune nu poate fi imprescriptibilă din considerentele precizate la alineatul anterior și în consecință contravine de esență prevederilor art.53 din Constituția României, creînd posibilitatea restrângerii exercițiului unor drepturi peste prevederile constituționale.

Conform normei constituționale exercițiul unor drepturi sau libertăți poate fi restrâns numai prin lege și numai dacă se impune, după caz, pentru: apărarea securității naționale, a ordinii, a sănătății ori a moralei publice, a drepturilor și a libertăților cetățenilor, desfășurarea instrucției penale, prevenirea consecințelor unor calamități naturale, ale unui dezastru ori ale unui sinistru deosebit de grav.

Restrângerea poate fi dispusă numai dacă este necesară într-o societate democratică.

Măsura trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o, să fie aplicată în mod nediscriminatoriu și fără a aduce atingere existenței dreptului sau a libertății.

Baroul de avocați, doar sub presupunerea că acțiunea promovată în temeiul art.56 alin.1, lit.c) din Legea nr.31/1990 servește unui interes public, urmărește îngrădirea exercitării serviciilor juridice de către consilierii juridici, opunându-le acestora prevederi din Legea nr.51/1995 respectiv art.82 alin. 1 și 2 neaplicabile profesiei de consilier juridic în temeiul art.82 alin.3 din aceeași lege, invocând „ilicitul” obiectului de activitate al societăților profesionale ale consilierilor juridici precum și faptul că acest obiect de activitate „contravine ordinii publice” prin faptul că activitățile de asistență și reprezentare juridică ar aparține exclusiv profesiei de avocat.

Din coroborarea normelor imperative prevăzute de art.2 alin.2, art.3 alin.2 și art.6 din Legea 51/1995, cu prevederile art.1 și art.4 din Legea 514/2003 rezultă în mod indubitabil că cele două profesii juridice de apărători – auxiliari ai justiției, reglementate prin legi și statute proprii, sunt abilitate de legiuitor de a exercita activitățile profesionale de consultanță, redactare de acte juridice, asistență și reprezentare juridică, fiecare pentru subiecte de drept diferite.

Astfel, avocatul apără drepturile, libertățile și interesele legitime ale OMULUI – deci ale PERSOANEI FIZICE, iar consilierul juridic apără drepturile și interesele legitime ale STATULUI, ale AUTORITĂȚILOR PUBLICE CENTRALE ȘI LOCALE, ale INSTITUȚIILOR PUBLICE ȘI DE INTERES PUBLIC, ale CELORLALTE PERSOANE JURIDICE DE DREPT PUBLIC, precum și ale PERSOANELOR JURIDICE DE DREPT PRIVAT – deci ale tuturor PERSOANELOR JURIDICE.

Reprezentarea persoanelor juridice de către avocați apare astfel ca fiind permisibilă doar în colaborare cu un consilier juridic neputând fi considerată obiect exclusiv al activităților profesionale ale avocatului.

Calitatea de avocat este astfel incompatibilă cu calitatea de consilier juridic raportată la subiectele de drept pentru care cele două profesii asigură serviciile profesionale de consultanță, redactare și asistență juridică, scopul celor două legi speciale (Legea nr.51/1995 și Legea nr.514/2003) fiind acela de a organiza două corpuri distincte specializate de apărători, unul pentru persoanele fizice (avocați) și unul pentru persoanele juridice (consilieri juridici).

Avocatul nu poate fi în același timp și consilier juridic, deci să asigure servicii juridice pentru persoane juridice, la fel și consilierul juridic nu poate fi în același timp avocat, respectiv să asigure servicii juridice persoanelor fizice.

Societatea profesională tip SRL – ca formă de exercitare a profesiei de consilier juridic - este o nouă formă de societate comercială distinctă de societățile comerciale reglementate prin legea nr.31/1990 la fel ca și societatea civilă profesională cu răspundere limitată a avocaților (Șt. Cărpenu, S. David, C. Predoiu, Ghe. H. Piperea – legea societăților comerciale, Ed. C.H. Beck, București 2006, p.62,pct.11 și 12).

Urmând principiul simetriei juridice, pentru punerea în aplicare a prevederile imperative din art.12, 14, 21 și 23 din legea 514/2003, statutul profesiei de consilier juridic adoptat de corpul profesional al consilierilor juridice în temeiul art.6 din legea 514/2003 și art.9 și 16 din Constituția României, a adoptat ca formă de exercitare independentă a profesiei de consilier juridic societatea profesională tip S.R.L. cu personalitate juridică dobândită sub control judiciar în baza Legii cadru nr.31/1990, și nu prin decizia organelor de conducere ale corpului profesional.

Natura comercială sau civilă a societăților profesionale de consultanță, asistență și reprezentare juridică (fie ale consilierilor juridice, fie ale avocaților) nu schimbă caracterul civil al acestor activități, - care în concepția dreptului comunitar sunt prestări de servicii, activități economice.

Nici o lege (Legea 51/95, Legea 514/2003 etc.) NU INTERZICE exercitarea profesiei de consilier juridic în mod independent și în consecință nu interzice înființarea ca forme de exercitare a profesiei de consilier juridic a societăților profesionale de tip S.R.L., cu personalitate juridică dobândită sub control judiciar și nu prin actul de dispoziție a organelor de conducere ale corpului profesional.

Conform art.41 alin.1 din Constituția României imperativ și fără posibilitate de interpretare „*dreptul la muncă nu poate fi îngrădit. Alegerea ... locului de muncă este liberă*” coroborat cu art.45 din Legea fundamentală care garantează accesul liber al unei persoane la o activitate economică, la liberă inițiativă și exercitarea acestora, formele de exercitare ale profesiei de consilier juridic, societăți profesionale sunt expresia și transpunerea în practică a acestor drepturi constituționale, în beneficiul statului, autorităților publice, persoanelor juridice beneficiare ale serviciilor juridice ale consilierilor juridici, precum și a instituțiilor de justiție în fața cărora se realizează serviciul profesional.

Sub aceste aspecte nu poate fi aplicat art.56, alin.1, lit.c) din Legea nr.31/1990 profesiei de consilier juridic sub incidența Legii nr.51/1995 invocată de către Baroul de avocați Galați în susținerea ilicitului obiectului de activitate și lezării ordinii publice prin obiectul de activitate al societăților profesionale ale consilierilor juridici.

Art.56, alin.1, lit.c) din Legea nr.31/1990 încalcă prevederile art.136 alin.5 din Constituție care garantează inviolabilitatea proprietății private cât și prevederile art.45 care garantează accesul liber al persoanei la o activitate economică și liberă inițiativă.

Activitățile de consultanță, asistență și reprezentare juridică în interpretarea prevederilor art.48, 49 și 50 din Tratatul C.E.E. sunt considerate activități economice, prestări de servicii, indiferent de modalitatea de realizare a acestora, fie în mod independent, fie într-o formă salarizată.

„*Illicitul*” în viziunea Baroului de avocați Galați constă în faptul că, pe de o parte, activitățile de asistență și reprezentare sunt in corpore atribut numai al profesiei de avocat, iar pe de altă parte, consilierul juridic în aprecierea acestuia în mod obligatoriu exercită activități de asistență și reprezentare juridică numai ca salariat sau funcționar public la persoana juridică cu care se află în raporturi salariale.

Legea nr.514/2003 nu conține asemenea prevederi.

Sintagma „*numit în funcție*” nu se identifică și nici nu poate fi asimilată cu „*funcția publică*”. Consilierul juridic „*numit în funcție*” nu poate fi identificat și nici asimilat „*funcționarului public*”.

„*Funcția publică*” presupune subordonare și ierarhizare profesională, profesia de consilier juridic caracterizându-se prin independența profesiei.

Nu toate persoanele „*numite în funcție*” au calitatea sau sunt asimilați „*funcționarului public*”. Astfel judecătorii, procurorii, notarii, executorii judecătorești și consilierii juridici „*numiți în funcție*” nu pot fi asimilați funcționarului public, deoarece atributele proprii profesiilor juridice reglementate ale acestora nu sunt atribute ale puterii publice.

Funcția publică aparține puterii administrative pe când profesia de consilier juridic și profesia de avocat sunt profesii juridice – auxiliari ai justiției, ambele fiind exercitate integrat în sistemul judiciar românesc.

Funcția publică este organizată ca „profesie” distinctă, ca un corp profesional distinct, prin lege, statut și regulamente proprii, și exercită atribuții ale puterii publice.

Corpul Consilierilor Juridici, la fel ca și Corpul Avocaților, se organizează autonom, nefiind subordonat și neaparținând puterii administrative (Ministerul Justiției), pe baza principiului libertății de asociere profesională, ambele corpuri profesionale fiind îndrituite să-și stabilească fără ingerința puterii administrative propriile statute profesionale, propriile regulamente de organizare și exercitare a profesiei.

Statutul profesiei de consilier juridic a fost adoptat de Corpul Profesional al Consilierilor Juridici, fiind publicat în Monitorul Oficial al României partea I (acte normative) și are aceeași valoare juridică precum Statutul profesiei de avocat adoptat de Corpul Profesional al Avocaților.

Art.56, alin.1, lit.c) din Legea nr.31/1990 nu poate sub aceste aspecte să constituie temei al acțiunilor în constatarea nulității societăților profesionale înmatriculate ale consilierilor juridici pe aceste temeuri ale „ilicitului obiectului de activitate”.

Pe de altă parte, restrângerea dreptului consilierului juridic la liberă inițiativă și exercitarea unor activități economice în regim de concurență profesională prevăzut de art.135 (1) din Constituția României în temeiul acestui articol încalcă principiile unui stat democratic statuate și în art.1 din Constituția României.

În ceea ce privește ordinea publică vizată de prevederile art.56, alin.1, lit.c) din Legea nr.31/1990 acesta este neconstituțional în măsura în care s-ar reține că obiectul de activitate al societăților profesionale ale consilierilor juridici ar încălca ordinea publică în aplicarea prevederilor art.82 alin.1 și 2 din Legea nr.51/1995, întrucât s-ar constitui într-o restrângere necostituțională a dreptului liber la muncă, la liberă inițiativă și la exercitarea unei activități economice de către un Corp Profesional distinct reglementat prin lege și statut propriu profesional.

Prin hotărârea preliminară a CJCE nr.61977J0030, C30/77 din 27.10.1977, referitor la termenul de „ordine publică” Curtea a subliniat că noțiunea de „ordine publică” în contextul comunitar și, în special, ca justificare a unei derogări de la principiul fundamental de liberă circulație a lucrătorilor și serviciilor, trebuie să fie înțeleasă în mod strict, astfel încât domeniul său de aplicare să nu poată fi determinat în mod unilateral de fiecare din statele membre fără control din partea instituțiilor Comunității.

Circumstanțele specifice care ar putea justifica recurgerea la noțiunea de „ordine publică” pot varia de la un stat membru la altul și de la o perioadă la alta, astfel că, în această privință, trebuie să se recunoască autorităților naționale competente o marjă de apreciere în limitele impuse de tratat și de dispozițiile adoptate pentru aplicarea acestuia.

În măsura în care autoritatea națională poate justifica anumite restricții la libera circulație a persoanelor și serviciilor care intră sub incidența dreptului comunitar, recurgerea la noțiunea de „ordine publică” presupune, în orice caz, existența, pe lângă cea a tulburării ordinii sociale, și a unei amenințări reale și suficient de grave, care afectează un interes fundamental al societății.

Prin decizia nr. 402/12.01.2007 Consiliul Național Pentru Combaterea Discriminării a constatat că între profesia de consilier juridic și profesia de avocat există în mod indubitabil compatibilitate profesională, cele două profesii aparținând aceluiași trunchi al profesiilor juridice, și deci trebuie să beneficieze de același tratament juridic.

Art. 56 lit.c) din Legea nr.31/1990, temei de drept invocat de Baroul Galați pentru constatarea și declararea nulității absolute a societăților profesionale ale consilierilor juridici înmatriculate nu poate fi opus societăților profesionale ale consilierilor juridici

pentru declararea și constatarea nulității societăților profesionale înmatriculate, profesia de consilier juridic fiind o profesie juridică distinctă reglementată prin lege și statut propriu profesional.

În ceea ce privește prevederile art.57 și 58 din legea nr.31/1990 acestea încalcă dreptul de acces la justiție întrucât nulitatea unei societăți înmatriculate poate fi declarată de instanța tribunal, deci de aceeași instanță care „a judecat în fond” cererea de înființare, autorizare și înmatriculare a societății prin judecători ai tribunalului delegați la O.R.C.

Conform art.60 din Legea nr.31/1990 încheierile judecătorului delegat sunt executorii de drept și sunt supuse numai recursului, recurs care, în temeiul art.229 alin.2 Cod proc. civilă se judecă de instanța imediat superioară care a pronunțat încheierea, respectiv curtea de apel.

Art.57 și 58 din Legea nr.31/1990 nu conferă astfel suficiente garanții de imparțialitate a instanței (tribunal) care se vede astfel pusă în situația să-și judece propriile hotărâri de înființare, autorizare și înmatriculare a unei societăți.

Prin prisma demersului obiectiv întotdeauna s-a pus problema imparțialității unei instanțe atunci când un judecător al aceleiași instanțe a mai intervenit în cauză într-un stadiu anterior.

Folosirea unor judecători ai instanței tribunal la O.R.C. ca și judecători ai aceleiași instanțe, tribunal, în judecarea cererilor privind nulitatea unor societăți înmatriculate în baza propriilor lor încheieri de înmatriculare reprezintă imposibilitatea asigurării imparțialității instanței tribunal, astfel încât prevederile art.57 și 58 din legea nr.31/1990 sunt evident neconstituționale raportate la art.124 alin.2 Constituția României și art.6 C.E.D.O.

Acțiunea în nulitate a unei societăți vizează deopotrivă încheierea judecătorului delegat fapt ce induce competența materială exclusivă a curților de apel în judecarea cererilor vizând nulitatea societăților înmatriculate, pentru egalitate de tratament juridic, în condițiile în care calea de atac împotriva încheierii judecătorului delegat este numai recursul.

Pentru egalitate de tratament juridic și în virtutea principiului simetriei juridice, din moment ce acțiunea în nulitate vizează deopotrivă încheierea judecătorului delegat aceasta nu poate fi introdusă oricând ci doar în termenul de recurs prevăzut de art.60 din Legea nr.31/1990, respectiv în 15 zile de la data pronunțării pentru părți și de la data publicării încheierii în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, pentru orice alte persoane interesate.

Interesul public este protejat prin prevederile art.48 din Legea nr.31/1990, care reglementează ACȚIUNEA ÎN REGULARIZARE, prescriptibilă într-un an de zile de la data înmatriculării societății și care poate fi introdusă de orice persoană interesată.

În drept: ne întemeiem cererea pe prevederile art.49, 51-55 Cod proc. civilă coroborat cu Legea nr.47/1992.

Depunem prezenta cerere în 7 exemplare.

UNIUNEA COLEGIILOR CONSILIERILOR JURIDIC DIN ROMANIA

Președinte
Botond Zoltan VAIDA

Secretar general
Lucian FLORESCU